

HUTBA ŠEJHA AHMEDA EL-HAZIMIJA

KUFR U TAGUTA

Hutbu preveo
Ebu Muhammed

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

Uistinu, sav hamd (hvala) pripada samo Allahu, samo Njega hvalimo, samo od Njega pomoć i oprost tražimo. Tražimo kod Allaha zaštitu od zla naših duša i zlih posljedica naših djela. Koga Allah uputi nema nikog ko će ga u zabludu odvesti a koga u zabludu odvede za njega nema upućivača.

Svjedočim da nema nikog istinski zaslužnog obožavanja ('ibadeta) osim Allaha, Jedinog, Koji nema sudruga, i svjedočim da je naš vjerovjesnik, Muhammed, Allahov rob i Njegov poslanik.

O vi koji ste povjerovali! Bojte se Allaha bogobojaznošću koju zaslužuje i ne umirite osim kao muslimani! – 102. ajet iz sure Alu 'Imran.

O ljudi, bojte se Gospodara svoga, Koji vas je stvorio od jednog čovjeka a od njega je i drugu njegovu stvorio, i od njih dvoje mnoge muškarce i žene rasijao. I Allaha se bojte Čijim imenom jedni od drugih tražite, i čuvajte se kidanja rodbinskih veza, jer Allah, zaista, stalno nad vama bdi. – 1. ajet sure En-Nisa'.

O vi koji ste povjerovali, bojte se Allaha i govorite samo istinu. On će dati da vaša djela budu ispravna i oprostiti vam vaše grijeh. Onaj koji se pokori Allahu i Njegovom Poslaniku će sigurno postići veliki uspjeh. – 70. i 71. ajet sure El-Ahzab.

A potom:

Uistinu, najljepši govor je Allahova Knjiga a najbolja uputa je uputa Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem. Najgore stvari su one koje su inovirane, svaka inovacija je novotarija (bid'ah), a svaka novotarija je zabluda.

Allahovi robovi!

Uzvišeni Allah je poslao Svog roba i poslanika, Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem; poslao ga je sa uputom i istinskom vjerom, sa poslanicom (misijom) koja obuhvata oba roda (tj. džinne i ljude, op. prev).

Rekao je Uzvišeni:

Mi te nismo poslali osim za sve ljude, kao donosioca radosnih vijesti i opominjača, ali većina ljudi ne zna. - 28. ajet sure Saba.

Uzvišeni Allah ga je poslao da njime obnovi ono što je zamrlo od pravovjernog (hanifijskog) milleta.

Rekao je Uzvišeni:

Zatim smo tebi objavili: „Slijedi millet Ibrahima koji je bio pravovjeran/hanīf, i nije bio od mušrika. - 123. ajet iz sure En-Nahl.

Poslao ga je sa ovom istinskom vjerom te njime upotpunio din i usavršio blagodat i bio zadovoljan da mu Islam bude din.

Millet Ibrahima, kojim je poslat i koji je naređen našem vjerovjesniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, u riječima Uzvišenog:

„Slijedi millet Ibrahima...!“, je tevhid.

On je opšti din koji je predmet saglasnosti poziva svih poslanika, uz diferencije u njihovim zakonima. Rekao je Uzvišeni:

Mi prije tebe nismo nijednog poslanika poslali a da mu nismo objavili: „Nema istinski zaslužnog obožavanja ('ibadeta) osim Mene, zato samo Meni 'ibadetite. - 25. sure El-Enbija'.

U Sahihu Buharije (se prenosi) od Ebu Hurejre, radijAllahu te'ala 'anhu, da je vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao:

„Mi, skupina vjerovjesnika, smo braća po majci, din nam je jedan te isti...“

Misleći time na tevhid, kojim je Allah poslao svakog poslanika, i kojeg je učinio sadržajem svake Knjige koju je spustio. A što se tiče zakona (propisa) oni se razlikuju u naredbama i zabranama.

Moguće je da nešto u jednom šerijatu bude zabranjeno (haram) a zatim da u drugom šerijatu bude dozvoljeno (halal) i obratno; i lagano a zatim da se u nekom šerijatu mimo drugog oteža, a to zbog savršene mudrosti koju Uzvišeni ima u tome i argumenta koji (neistini) uništava mozak.

Rekao je Qatadah, nek' je nad njim milost Uzvišenog Allaha, o riječima Uzvišenog:

Za svakog od vas smo odredili šerijat/zakon i minhādž/put. – dio 48. ajeta iz sure El-Ma'ideh.

„Tj. put i sunnet...“

A sunneti su različiti. Oni su u Tevratu šerijat, u Indžilu šerijat, i u Furqanu (tj. Kur'anu, op. prev.) šerijat.

U njima Allah dozvoljava ono što želi, zabranjuje ono što želi, da bi znao onoga koji Mu se pokorava i onoga koji griješi prema Njemu.

Što se tiče dina mimo kojeg Allah neće drugog primiti, pa to je tevhid i ikhlas (čistoća od širka, op. prev.) Allahu, kojim su došli poslanici.

To je onaj koji je, kako u prošlosti tako i danas, predmet spora između poslanika i njihovih sljedbenika i tagūta i njihovih prijatelja (evlija').

Rekao je Uzvišeni:

Mi smo svakom narodu poslanika poslali: „'Ibadetite samo Allahu i klonite se taguta!“ Među njima je bilo onih koje je Allah uputio a i onih nad kojima se zasluženostvarila zabluda. Zato putujte po Zemlji i pogledajte kakav je bio završetak onih koji su tjerali u laž/poricali. Ma koliko ti nastojao da budu upućeni, Allah ne upućuje onoga kojeg je u zabludu odveo, i za njih neće biti pomagača – 36. i 37. ajet iz sure En-Nahl.

U ono oko čega je riječ svih poslanika saglasna spada i kufr u taguta, zbog toga što ulazi u

značenje tevhide, kojim su poslani svi poslanici, što je sarīh (kristalno jasno) u Plemenitom Kur'anu.

Allahovi robovi!

Riječ tagut je spomenuta u Allahovoj Knjizi na osam mjesta. Jedan od njih su riječi Uzvišenog:

Ko zanevjeruje u taguta a vjeruje u Allaha prihvatio se za najčvršću vezu kojoj nema kidanja...
– 256. ajet iz El-Beqareh.

I Njegovim riječima, subhaneh:

Mi smo svakom narodu poslanika poslali: „'Ibadetite samo Allahu i klonite se taguta!’”

I Njegovim riječima, slavljen nek' je:

Zar nisi vidio one koji smatraju/tvrde da vjeruju u ono što je objavljeno tebi i što je objavljeno prije tebe, hoće/žele da se tehakume tagutu, a naređeno im je da zanevjeruju u njega, a šejtan želi da ih zavede u daleku zabludu – 60. ajet iz sure En-Nisa'.

I drugim ajetima u kojima se izričito spominje.

Sa aspekta značenja, onoga na što je ukazano i onoga što je njime željeno, svaki ajet u kojem je tefsir (tumačenje značenja) tevhide, u smislu negacije i potvrde, naređenje njega ili odricanje od širka i njegovih sljedbenika, je tefsir i objašnjenje značenja pojma tagut i kufra u njega.

Uzvišeni Allah je to savršeno objasnio, pojasnio, iz početka i ponovo.

U ovom plemenitom ajetu je pojašnjenje da Islam nijednog roba neće biti ispravan osim uz kufr u taguta i da onaj koji nije zanevjerovao u taguta nije musliman.

Uzvišeni Allah je objasnio da je to uvjet (šart) ispravnosti imana, kao što je u Njegovim riječima:

Ko zanevjeruje u taguta a vjeruje u Allaha prihvatio se za najčvršću vezu...

Štaviše, Uzvišeni Allah je vezanost za taguta nazvao 'ibadetom. Otuda, svako ko vjeruje u taguta, on je njegov rob ('abid) mimo Uzvišenog Allaha, osjetio on to ili ne.

Rekao je Uzvišeni, govoreći u kontekstu pohvale onih koji su se klonili 'ibadeta tagutu, koji su se predali samo Allahu:

...oni koji su se klonili taguta, da joj (tagut u ženskom rodu, op. prev.) 'ibadete a predali se (samo) Allahu, njima radosna vijest... – 17. ajet sure Ez-Zumer.

Dakle, klonjenje taguta ulazi u značenje ikhlasa (od širka čistog, op. prev.) 'ibadeta samo Uzvišenom Allahu a ostavljanje njegovog klonjenja je 'ibadet nekom drugom mimo Uzvišenog Allaha.

Ovo je suština kufra i velikog širka!

Štaviše, zabrana 'ibadeta tagutu je da'va (poziv) svih vjerovjesnika i poslanika. Rekao je Uzvišeni:

Mi smo svakom narodu poslanika poslali: „'Ibadetite samo Allahu i klonite se taguta!’”

Pa je obavijestio, slavljen nek' je, da su svi poslanici poslani sa naredbom klonjenja taguta. Otuda, ko ga se ne kloni postupa suprotno svim poslanicima.

Kada znaš, o Allahov robe, da je tevhid da'va svih poslanika, i da je kufr u taguta dio koji se ne može rasparčati od tevhida, spoznaćeš veličinu stvari ove mes'ele i znanja o njoj.

Svako ko nije zanevjerovao u taguta nije musliman, iako govori la ilahe illallah, klanja i posti. To zbog toga što je kufr u taguta rukn u tevidu. Zato, pri kome god se on ne ostvari nije došao sa osnovom tevhida.

Rekao je el-'allāmeš Eš-Šenqiti, nek' je nad njim milost Uzvišenog Allaha:

„Allah, dželle ve 'ala, je naredio Svom vjerovjesniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, da 'ibadeti svom Gospodaru, i da Mu se približava na osnovi poniznosti i ljubavi, onim čime Mu je naređeno da Mu se približava od svih (vidova) pokornosti, na propisan način. Sav Kur'an govori o ostvarenju ove naredbe, koja se tiče djela potvrde u (šehadetu, op. prev.) la ilahe illallah, uz dio negacije koja je u njemu. Kur'an je objasnio da to ne koristi osim uz ostvarenje drugog djela riječi/rečenice tevhida, a to je negacija koja je u njoj, čije značenje je uklanjanje svih ma'būdāta mimo Uzvišenog Allaha, u svim vrstama 'ibadeta. Rekao je Uzvišeni:

'Ibadetite Allahu i ništa/nikog Mu ne pridružujte! – dio 36. ajeta sure En-Nisa'.

Rekao je, nek' je Allahova milost nad njime:

„Znaj da je sve čemu se 'ibadeti mimo Allaha tagut, a 'ibadet Allahu ne koristi osim uz uvjet klonjenja 'ibadetu svemu mimo Njega.” Kraj njegovog govora.

U Sahihu Muslima (prenosi se) od Ebu Malika El-Ešdže'ija, od njegovog oca da je čuo Resulullah, sallallahu 'alejhi ve sellem, da kaže:

„Ko kaže la ilahe illallah i zanevjeruje u sve (ono) čemu se 'ibadeti mimo Allaha zaštićen mu je imetak i život, a obračun će polagati pred Allahom.”

„Ko kaže la ilahe illallah i zanevjeruje u sve (ono) čemu se 'ibadeti mimo Allaha, zaštićen mu je imetak i život, a obračun će polagati pred Allahom.”

Rekao je šejh Sulejman, nek' je nad njime milost Uzvišenog Allaha:

„Znaj da je vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, u ovom hadisu zaštićenost imetka i života vezao za dvije stvari:

Prva: riječi la ilahe illallah

Druga: kufr u sve (ono) čemu se 'ibadeti mimo Allaha.

Pa se nije zadovoljio pukom riječju mimo značenja...

(Šejh ponavlja) ...pa se nije zadovoljio pukom riječju mimo značenja, već je potrebno da se izgovore i da se radi po njima.“

Rekao je šejhu-l-islam Muhammed ibn 'Abdilvehhab, nek' je nad njime milost Uzvišenog Allaha:

„Ovo spada u najveće (tj. dokaze, op. prev.) što objašnjava značenje la ilahe illallah, jer on nije njeno izgovaranje učinio onim što zaštićuje život i imetak. Štaviše, ni spoznaju njegovog značenja uz njegovo izgovaranje. Štaviše, ni priznavanje toga, niti to što se ne moli nikom sem Uzvišenog Allaha, Jednog, Jedinog, Koji nema sudruga. Štaviše, njegov život i imetak neće biti zaštićeni sve dok tome ne doda kufr u sve čemu se 'ibadeti mimo Allaha. Bude li sumnjao ili oklijevao njegov imetak i život neće biti zaštićeni. Kako je samo velika ova mes'ela! Kako je samo jasno ovo pojašnjenje! Kako ovaj dokaz odsječno odgovara protivniku!“

Rekao je šejh Sulejman, nek' je nad njime milost Uzvišenog Allaha:

„Postoji konsenzus među učenjacima u pogledu tog značenja. S toga, za zaštićenost je potrebno ostvarenje tevhida, pridržavanje njegovih propisa i ostavljanje širka, kao što je rekao Uzvišeni:

Borite se protiv njih sve dok fitne/smutnje ne nestane i dok sav din ne bude samo Allahov! – 39. ajet iz sure El-Enfal.

A fitna ovdje je širk, što ukazuje na to da sve dok širk postoji borba ostaje na snazi, kao što je rekao Uzvišeni:

I borite se protiv svih mušrika kao što se oni svi bore protiv vas! – 36. ajet iz sure Et-Teubeh.

Rekao je Uzvišeni:

Kada prođu mjeseci u kojima ste se dogovorili da se ne borite, ubijajte mušrike gdje god ih nađete, zarobljavajte ih, opsjedajte ih i na svakom prolazu ih čekajte. A ako se pokaju, i uspostave namaz i daju zekat, onda ih pustite, uistinu je Allah Onaj koji oprašta Samilosni – 5. ajet iz sure Et-Teubeh.

Pa je naredio borbu protiv njih s ciljem sprovođenja tevhida, ostavljanja širka i uspostavljanja vanjskih propisa vjere. Kada ih sprovedu biće pušteni, a kad odbiju njihovo sprovođenje ili sprovođenje nečeg od njih, borba ostaje na snazi po konsenzusu, iako govore la ilahe illallah.“

Rekao je, nek' je milost Uzvišenog Allaha nad njime:

„Među učenjacima postoji konsenzus (idžma') da se protiv onoga koji kaže la ilahe illallah a mušrik je obaveza boriti dok ne dođe sa tevhidom.“ Kraj njegovog govora.

Allahovi robovi!

Što se tiče pojašnjenja suštine taguta i onoga što se njime želi, učenjaci su rekli da je riječ tagut u arapskom jeziku izvedena iz riječi et-tugjān, što znači prelazanje granice.

Rekao je Uzvišeni:

Mi smo vas kada je voda prešla granicu/preplavila sve prenijeli u lađi. – 11. ajet sure El-Hāqqah.

Što se tiče njegove suštine i onoga što se njime želi u šerijatu, izreke selefa su u tom pogledu različite, a svaka od njih je istina i među njima nema oprečnosti.

Rekao je šejhu-l-islam Ibn Tejmijje, nek' je nad njim milost Uzvišenog Allaha:

„Više selefa je reklo tagut su kipovi, neki su rekli da je to šejtan, a oboje je istina.“

Rekao je, nek' je Allahova milost nad njime:

„Tagut je svako ko je veličan ili ko veliča sam sebe, ne na osnovi pokornosti Allahu i Njegovom Poslaniku, svejedno bio to čovjek, šejtan ili kipovi. Ovo je stanje velikog broja onih koji sliče Židovima od kvazi-fakiha, apologeta i drugih pri kojima je neka vrsta nifaka (licemjerstva) iz ovog ummeta, onih koji vjeruju u ono što se suprotstavlja Allahovoj Knjizi i Sunnetu Njegovog Resula, sallallahu 'alejhi ve sellem, od vrsta džibta i taguta, koji žele/hoće da se tehakume nečim drugom mimo Allahove Knjige i Sunneta Njegovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem.

Rekao je Ez-Zedždžādž, nek' je nad njime milost Uzvišenog Allaha:

„Tagut je šejtan i svaki ma'būd (ono čemu se 'ibadeti) mimo Allaha je tagut. Dokaz da je tagut šejtan su Njegove riječi, dželle ve 'ala:

...a šejtan želi da ih zavede u daleku zabludu. – dio 60. ajeta sure En-Nisa'.

Rekao je, nek' je nad njime milost Uzvišenog Allaha:

„Njegove riječi:

Oni koji se klone taguta, da joj 'ibadete, i predaju se (samo) Allahu, njima radosna vijest, pa zato obraduj robove Moje.

Tj. oni koji su se klonili slijeđenja šejtana.“

Rekao je Ibnu-l-Qajjim, nek' je nad njime milost Uzvišenog Allaha, u definiciji koja obuhvata sve izreke:

„Tagut je sve ono u čemu je rob prešao njegovu granicu od onoga čemu se 'ibadeti, što se slijedi, čemu se pokorava.

Otuda, tagut svakog naroda je onaj kojem se tehakume mimo Allaha i Njegovog Poslanika, ili mu 'ibadete mimo Allaha, ili ga slijede bez jasnog dokaza od Allaha, ili mu se pokoravaju u onome o čemu ne znaju da je pokornost Allahu.

Ovo su taguti svijeta! Kada o njima razmisliš i o stanjima ljudi u odnosu prema njima, vidjećeš da je većina njih odstupila od 'ibadeta Allahu ka 'ibadetu tagutu, od tehakuma Allahu i Poslaniku ka tehakumu tagutu i od pokornosti Njemu i slijeđenja Njegovog Resula ka pokornosti tagutu i njegovom slijeđenju.“ Kraj njegovog govora, nek' je nad njime milost

Uzvišenog Allaha.

Rezime njegovog govora je da se tagut svodi na tri vrste: taguta u 'ibadetu, taguta u hukmu i taguta u pokornosti i slijeđenju.

Primjer za ono čemu se 'ibadeti su kipovi, za ono što se slijedi učenjaci zablude, za ono što se pokorava vođe/pretpostavljeni.

Pokornost učenjacima i pretpostavljenima u oharamljivanju onoga što je Allah dozvolio ili ohalaljivanju onoga što je Allah zabranio je 'ibadet nekom drugom mimo Uzvišenog Allaha.

Svaki tehakum nekom drugom zakonu mimo Allahovog zakona je tehakum tagutu. Vi znate/naučili ste, Allah vam se smilovao, da je tagut sve ono čime se prešla njegova granica. Od riječi et-tugjān, što znači prelaženje granice.

Otuda, svako ko 'ibadeti nečem drugom mimo Uzvišenog Allaha, on u stvari 'ibadeti tagutu i svojim ma'būdom (onim čemu 'ibadeti) je prešao njegovu granicu i dao mu 'ibadet koji mu ne priliči.

Tako je sve čemu se tehakume dvojica koji se spore, mimo Allahove Knjige i Sunneta Njegovog Resula, tagut, jer je njime prešao njegovu granicu, kao što onaj koji poziva tahkīmu nekog drugog mimo Allaha i Njegovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, poziva u tahkīm taguta.

Ko zanevjeruje u taguta a vjeruje u Allaha prihvatio se za najčvršću vezu kojoj nema kidanja a Allah je Svečujući Sveznajući.

Kraj prve hutbe.

Hvala Allahu na Njegovom dobročinstvu, samo Njemu se zahvaljujem na Njegovoj podršci i dobroti. Svjedočim da nema istinski zaslužnog obožavanja ('ibadeta) osim Allaha, Jednog, Koji nema sudruga, veličajući Ga, i svjedočim da je naš vjerovjesnik, Muhammed, Njegov rob i Njegov Poslanik, pozivač ka Njegovom zadovoljstvu, neka je mnogo Allahovih salavata i selama nad njime, njegovom porodicom, prijateljima i braćom.

A potom:

Bojte se Uzvišenog Allaha o muslimani!

Bojte se Allaha i budite svjesni da vas posmatra, pokorite Mu se i nemojte se prema Njemu griješiti.

O vi koji ste povjerovali, bojte se Allaha i budite sa iskrenim! – 119. ajet sure Et-Teubeh.

Opis kufra u taguta se ostvaruje putem pet stvari, koje je zaključio/izvadio šejhu-l-islam Muhammed ibn 'Abdilvehhab, nek' je nad njime milost Uzvišenog Allaha.

One su uvjerenje u neispravnost 'ibadeta nekom drugom mimo Allaha, njegovo ostavljanje, mržnja prema njemu, tekfir onih koji su upali u njega i neprijateljivanje prema njima u ime Uzvišenog Allaha.

Ono što se želi klonjenjem taguta je mržnja prema njemu, neprijateljstvo prema njemu srcem, njegovo vrijeđanje i prikazivanje njega ružnim govorom, njegovo uklanjanje rukom kada je to moguće i potpuno odvajanje od njega tako što će on biti na jednoj a ti na drugoj strani.

Stoga, ko bude tvrdio da se klonio taguta a nije opisan time, nema pri sebi ostvaren ovaj veliki rukn.

Rekao je šejhu-l-islam Muhammed ibn 'Abdilvehhab, nek' je nad njime milost Uzvišenog Allaha:

„Znaj, Allah ti se smilovao, da je kufr u taguta prvo što je Allah naredio čovjeku (sinu Adema) a iman u Allaha. Dokaz za to su riječi Uzvišenog:

Mi smo svakom narodu poslanika poslali: „'Ibadetite samo Allahu i klonite se taguta!’“

Što se tiče opisa kufra u taguta, pa da vjeruješ u neispravnost 'ibadeta nekom drugom mimo Allaha, da ga ostaviš, mrziš i protekfiriš one koji su upali u njega, i da neprijateljuješ prema njima.

Što se tiče imana u Allaha, pa da vjeruješ da je Allah Jedin Bog Kojem se (istinski) 'ibadeti, pored svega ostalog, da sve vrste 'ibadeta čisto od širka (sa ikhlasom) usmjeravaš samo Allahu, da ih negiraš svakom ma'būdu mimo Njega, da voliš sprovodioce ikhlasa (čistoće od širka) i da prijateljuješ prema njima, da mrziš one koji su upali u širk i da neprijateljuješ prema njima. Ovo je millet Ibrahīma kojeg ne odbija osim glupak koji ne zna gdje je korist. Ovo je onaj uzor o kojem je Allah obavijestio u Svojim riječima:

Vi imate divan uzor u Ibrāhīmu i onima koji su sa njim, kada rekoše svom narodu: „Mi se odričemo od vas i (svega) onoga čemu 'ibadetite mimo Allaha. Zanevjerovali smo u vas a neprijateljstvo i mržnja će očigledni biti između vas i nas, zauvijek, sve dok ne povjerujete u Allaha, Jedinog. – 4. ajet sure El-Mumtehineh.“ Kraj njegovog govora.

Ko ne bude ostvario ovaj opis neće biti mu'min u Allaha a kafir u taguta!

Štaviše, ne računa se muslimanom, zbog toga što su iman u taguta i iman u Uzvišenog Allaha dvije isključivosti koje se nikada nee mogu sastati u srcu jednog roba, jer nemoguće je da osoba bude opisana time da je mušrik i muvehhid u istom momentu.

Apsolutno neophodno je da mu ostane jedan od dva opisa, jer pored njih ne postoji treći, zbog riječi Uzvišenog:

On je Onaj Koji vas je stvorio pa među vama ima kafir a i mu'min. – 2. ajet sure Et-Tegabun.

Ovo je tagut u kojeg nam je naređeno da zanevjerujemo i da ga se klonimo i ovo je 'ibadet njemu koji nam je zabranjen a naređeno njegovo ostavljanje, i tekfir onih koji su u njega upali i neprijateljevanje prema njima.

Rekao je Uzvišeni:

Ko zanevjeruje u taguta a vjeruje u Allaha prihvatio se za najčvršću vezu kojoj nema kidanja...

Pa je pojasnio, slavljen nek' je, da je prihvaćivač za najčvršću vezu, a ona je rečenica tevhide, onaj koji je zanevjerovao u taguta. Spomenuo ga je prije spomena imana u Allaha zbog toga što je moguće da neko tvrdi da vjeruje u Allaha, a ne kloni se taguta, pa je njegova tvrdnja lažna.

Rekao je šejhu-l-islam, Muhammed ibn 'Abdilvehhab, nek' je nad njime milost Uzvišenog Allaha:

„Tagut je sveobuhvatan pojam za sve čemu se 'ibadeti mimo Allaha. Sve čemu se 'ibadeti mimo Allaha a zadovoljno je 'ibadetom, od onoga čemu se 'ibadeti, onoga što se slijedi, ili onoga čemu se pokorava, ne u pokornosti Allahu i Njegovom Poslaniku, je tagut.

Taguta je puno a njegovih glavešina je pet.

Prvi: šejtan koji poziva u 'ibadet nekom drugom mimo Allaha. Dokaz su riječi Uzvišenog:

Zar od vas nisam uzeo obavezu, o sinovi Adema: „Ne 'ibadetite šejtanu, on vam je uistinu otvoreni neprijatelj!“ – dio 60. ajeta sure Ja Sin.

Drugi: **nepravedni vladar (sudija) koji mijenja propise Uzvišenog Allaha.** Dokaz su riječi Uzvišenog:

Zar nisi vidio one koji smatraju/tvrde da vjeruju u ono što je objavljeno tebi i što je objavljeno prije tebe, hoće/žele da se tehakume tagutu a naređeno im je da zanevjeruju u njega, a šejtan želi da ih zavede u daleku zabludu.

Treći: **onaj koji vlada/sudi nečim drugim mimo onoga što je Allah objavio.** Dokaz za to su riječi Uzvišenog:

Ko ne bude sudio onim što je Allah objavio, ti, oni su pravi kafiri! – dio 44. ajeta sure El-Ma'ideh.

Četvrti: onaj koji tvrdi da poznaje skriveno (gajb) mimo Allaha. Dokaz za to su riječi Uzvišenog:

Poznavaoc skrivenog (gajba) i nikom ne otkriva Svoj gajb, osim onome kojeg odabere za poslanika: zato On i ispred njega i iza njega postavlja one koji će ga čuvati. – 26. i 27. ajet sure El-Džinn.

Rekao je Uzvišeni:

(Samo) Kod Njega su ključevi skrivenog (gajba), ne zna ih niko osim Njega. On zna ono što je na kopnu i na moru, i nijedan list ne otpadne a da ga ne zna, niti zrna u tamama Zemlja, ni vlažnog niti suhog a da nije u Jasnoj Knjizi. – 59. ajet sure El-En'am.

Peti: onaj kojem se 'ibadeti mimo Allaha a on je zadovoljan 'ibadetom. Dokaz za to su riječi Uzvišenog:

Ko god od njih kaže: „Ja sam božanstvo mimo Njega!“, takvog ćemo kazniti Džehennemom. Tako Mi kažnjavamo nepravednike! – 29. ajet sure El-Enbija'...

Zatim je rekao, nek' je nad njim milost Uzvišenog Allaha:

„Znaj da čovjek neće biti mu'minom u Allaha osim uz kufr u taguta.

(Šejh ponavlja) Znaj da čovjek neće biti mu'minom u Allaha osim uz kufr u taguta. Dokaz su riječi Uzvišenog:

Nema prisile u vjeru! Pravi Put se jasno razlikuje od zablude. Pa ko zanevjeruje u taguta a vjeruje u Allaha prihvatio se za najčvršću vezu kojoj nema kidanja, a Allah je Svečujući Sveznajući.

Pravi Put (er-rušd) je din Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, a zabluda (el-ghajj) je din Ebu Džehla, a najčvršća veza je šehadet la ilahe illallah, a on u sebi sadrži negaciju i potvrdu. Negira sve vrste 'ibadeta svakom mimo Uzvišenog Allaha a potvrđuje sve vrste 'ibadeta samo Allahu, Jedinom, Koji nema sudruga.“ Kraj njegovog govora.

To bi bilo to, a Allah najbolje zna!

Neka su Allahov salavat i selam na našeg vjerovjesnika, Muhammeda, njegovu porodicu i sve ashabe.

Mekka El-Mukerremah
Petak, 16. sefer 1434 / 28. decembar 2012